

Ineptum itaque, & ridiculum profusue fit leui inspectione eorum, quæ foris apparet, iudicium de hisce rebus ferre prius, quam intrò penetraris, & in alto latentis causas attigeris. Siue igitur separatio sit, siue attenuatio, siue aliud quodcumque sint calefactio, & ignitio, differentiam certè fortirentur opera, pro modo tali calore vententium. Differentia tamen artis ad naturam est: nam illa tanquam instrumento, calore utitur: hæc, & vt instrumento, & vt materia. Qui enim ab arte ad opus adhibetur ignis, ipsius operis pars non est: at qui in natura habetur calor, diffusus per ipsum opus est, atque vnà cum cæteris substantiam eius explet. Et nulla in hoc difficultas est, sed magis in illo est, quo pacto natura hoc instrumentum ita regat, & affectiones quibusque rebus suas, ac modum omnino reliquum inurat, vt planè cognoscere scilicet, & ratione quadam vti videatur. Neque enim absque ratiocinio, & cognitione hæc peragi posse videntur. Neque quo pacto naturæ, vis cognoscendi tribui queat, satis apparet. Atqui in ignem solùm, & naturam spirituum hoc artificium referri non potest: at vim quampiam talem hisce admittam esse, omnem admirationem vincit. Eadem de anima quoque admiratio subit: nam in iisdem referretur simpliciter, aut in partem quampiam eandem vis formatrix. Et cur motus perpetuò similis actio fit: nam & natura, à qua fit, eadem est, & generatio itidem. At quæ differentia fuerit caloris cuiusque, siue vt organum is habetur, siue vt materia, siue amborum vicem præstat. Nam ignis differentia, iuxta id, quod magis, ac minus est, sumuntur. Hæc autem ferè in eo, vt mistus sit, aut immixtus, consistit: nam hic purior erit, & prouide intensior gradus, ille admixtione contrarij remissior. Eadem ratio in aliis quoque simplicibus habetur. Siquidem enim alia sint, os, & caro, quæ equi est, & quæ bouis, aut ob id alia esse, quia è diuersis constituta sint, aut vsu ipso differre est necesse. Si itaque sint diuersæ inter partes simplices, quænam cuiusque earum erunt differentia? Sin eadem sint cum iis, quæ in aliis habentur, necesse est enim alterum è duobus hic esse, vt in cæteris quoque rebus. Nam vini, & mellis temperamentum, per subiecta differre dicimus. vini autem ipsius si differentia, per rationem. Quare Empedocles simpliciter huiusce diuersitatis causam, ossis naturam assignat. Siquidem enim vniuersa eadem missionis rationem forentur, non differre inter se oportebat, equi, leonis, atque hominis partes. At nunc duritie, mollitiæque tum inter sese, tum à cæteris differunt. Sed & quæ in eodem animali habentur partes, tum densitate, tum raritate, tum cæteris quoque affectionis pluscolum inter se differre videntur. Quapropter non eadem temperatio omnium est.

Nam

Α ὄθεν δὴ καὶ πρὸς ἀλλήλαις διαφοραί. διὸ γὰρ
 λυτὸν πρὸς τὴν ἕξω κρίνεται εἶτε γὰρ διακρίνον,
 εἶτε λεπτόν, εἴθ' ὅτι δὴ ποτ' ὄξει τὸ θερ-
 μόν, ὅταν καὶ πυρρῶσαι, διαφορὰν ἔξει τὰ
 ἔργα τοῖς χειρῶν, ἀλλ' αἰ μὴ τέχνας, ὡς ὀρ-
 γάνω χειρῶν, ἢ δὲ φύσις, ἀμικ καὶ ὡς ἄλλοι.
 οὐ δὴ πῶτο χαλεπὸν, ἀλλ' αἰ μάλλον τὸ πῶ-
 φύσιν αὐτῶν νοήσῃ τῶν χειρῶν, ἢ πρὸς αἰ-
 μα τοῖς ἀσθητοῖς πάθεσι, καὶ τὸν ῥυθμὸν ἀ-
 ποδώσῃ. πῶτο γὰρ ἰκέτι πυρρῶ, οὐδὲ πρὸς ἀμικ-
 τος. τοῦτοισ δὴ καταμειχθῆαι τοιαύτῳ
 δυνάμει, διαμικρῶν. ἐπὶ δὲ πῶτο διαμικρῶν
 ταῦτ' ὅν καὶ πρὸς ψυχῆς. ἐν τοῦτοισ γὰρ ἴσα ἀμ-
 κται. δὴ ὅσον οὐ κενὸς εἰς ταῦτ' ὅν, ἢ ἀπλῶς ἢ
 μίξιόν τι τὸ δημιουργῶν, καὶ τὸ πῶ κίνησιν
 αἰετῶ ὁμοίαν ἴσα ἀμικ ἐνέργειαν καὶ γὰρ ἢ
 φύσις, ἀμικ ἢ καὶ ἢ ψυχῆσι. ἀλλὰ δὴ τίς ἢ
 διαφορὰ τῶν καθεκτάσθω θερμῶν, εἴθ' ὡς ὀρ-
 γάνω, εἴθ' ὡς ἄλλοι, εἴθ' ὡς ἀμικ. πυρρῶ δὲ
 διαφορὰ καὶ τὸ μάλλον καὶ ἢ πῶν. πῶτο δὲ
 γὰρ ὄν ὡς ὀρ ἐν μίξει καὶ ἀμικταί. τὸ γὰρ
 καθεκτάσθω μάλλον. ὁ αὐτὸς δὲ λόγος
 καὶ ὅτι ἢ ἄλλοι, ἀνάρκην γὰρ, ἐπιπρὸς ἢ-
 τερῶ ὄσων καὶ σαρξ ἢ ἴσων καὶ ἢ βροδῶ,
 ἢ τῶ ἕξ ἢ ἴσων ἢ, ἢ πῶ γὰρ διαφορὰν
 εἰ μὴ οὐδ' ἴσων, τίνας αἰ διαφορὰν ἐκείσθω
 ἢ ἄπλῶν [καὶ τίς] ταῦτ' ὄν γὰρ ζήτησθω.
 εἰ δὲ ταῦτ' ὄν ἐν τοῖς ἄλλοις. ἀνάρκην γὰρ
 δυνῶν δέσθω, καθεκτάσθω ἐν τοῖς ἄλλοις.
 οἶνου μὴ γὰρ καὶ μέλιτος κράσιν, διατὸ
 ἴσων μίξιον. οἶνου δὲ αὐτῶ, εἴσθω ἴσων,
 διατὸν λόγον. διὸ καὶ Ἐμπεδοκλῆς αἰτίαν
 ἀπλῶς τῶν ὄσων φύσιν. εἴσθω ἀπαν-
 ται τὸν αὐτὸν λόγον ἔχει τῆς μίξεως, ἀ-
 διαφορὰ ἔχει ἴσων καὶ λέοντος καὶ ἀν-
 δρώπου ἢ. νῦν δὲ διαφέρει σκληρότητι
 καὶ μαλακότητι τοῖς ἄλλοις. ὁμοίως δὲ καὶ
 σαρξ καὶ τὰ ἄλλα μέρη. ἐπὶ τὰ ἐπὶ αὐ-
 τῶ ζῶν διαφορὰσθω σκληρότητι καὶ μαλακότητι
 καὶ τοῖς ἄλλοις. ὡς τ' οὐχ ἢ αὐτῶ κρῆσθω.